

một lá phiếu bằng nhau; để tránh tình trạng một cá nhân vì mức góp vốn cao mà có độc quyền thao túng tổ chức. Đây là điểm khác biệt giữa hợp tác xã tín dụng (Quĩ tín dụng) với Ngân hàng cổ phần và các tổ chức tài chính khác.

- Trong luật hoặc pháp lệnh dành riêng cho hoạt động tín dụng cần xác định phần lớn cơ cấu tổ chức của HTX Tín dụng nghĩa là không nên lập HTX Tín dụng một cách bừa bãi, như điều kiện về khả năng hoạt động của một HTX, địa bàn hoạt động tương xứng (Thí dụ: mỗi quận chỉ nên có 1 HTX); phải củng cố các hợp tác xã vì nếu muốn quan hệ giao tiếp với nước ngoài thì không thể có quá nhiều tổ chức tín dụng mà trình độ, kinh nghiệm của người quản lý và nhân viên chưa có đủ để hỗ trợ sự phát triển của hoạt động tín dụng. Mặt khác, cần có sự quản lý về nghiệp vụ, hoạch định sự phát triển của các HTX Tín dụng. Nếu không có bước củng cố như thế ngay lúc này thì hoạt động tín dụng có thể sẽ quay trở lại tình trạng khủng hoảng như cũ, bất chấp có một pháp lệnh nào hay không.

- Nên chăng có một tổ chức quỹ tín dụng trung ương. Tổ chức này thực sự có năng lực để điều hoà hoạt động tín dụng trên toàn quốc. Cần phân biệt: tổ chức tín dụng trung ương không chỉ là một hiệp hội, một nơi để trao đổi thông tin, hay là một diễn đàn. Tổ chức tín dụng trung ương phải làm nhiệm vụ trung gian trong thanh toán tài chính và giúp đỡ các mặt quản lý cho các HTX tín dụng; phải nằm ngoài hệ thống ngân hàng nhà nước nhưng chịu trách nhiệm trước Nhà nước (thông qua điều lệ qui định về thanh tra...). Khi tổ chức này được nhà nước cho phép hoạt động thì các HTX Tín dụng phải đăng ký vào tổ chức này; quỹ hỗ trợ được lập ra bằng lệ phí nộp của các HTX và nó có thể lập ra quỹ bảo hiểm cho ngành tín dụng.

- Xúc tiến các chương trình giáo dục đào tạo cho đội ngũ

nhân viên ngành tín dụng, vì đây là lực lượng đứng ra quản lý một số vốn rất lớn của nhân dân.

- Tôi được biết đa số dư nợ đều quá hạn, và đa số nợ quá hạn là thuộc các công ty quốc doanh (30-40%) không trả được. Nhà nước phải phần nào chịu trách nhiệm, bằng cách nào đó, như mua lại số nợ trên để quản lý. Từ đó mới trấn an được quần chúng khi gửi tiền, khôi phục các HTX Tín dụng có đủ vốn hoạt động. Tôi nghĩ đây là một nội dung của chiến lược kinh tế, sử dụng tín dụng để phát triển kinh tế trong thời gian tới.

- Nếu muốn huy động nguồn vốn từ nước ngoài thì cần thiết củng cố và chấn chỉnh hoạt động tín dụng trong nước, vì không có tổ chức tín dụng hoặc cơ quan tài trợ quốc tế nào muốn tài trợ hay góp vốn cho một khách hàng không có khả năng kinh doanh thành công. Mặt khác, trong tình hình có quá nhiều HTX Tín dụng nhưng không có một tổ chức nào đứng ra đóng vai trò phối hợp thì sự kêu gọi hợp tác với các quỹ tín dụng nước ngoài cũng không có tác dụng. Hiện nay, tổ chức Quỹ tín dụng quốc tế rất mạnh, năng lực tương đương với Ngân hàng Thương mại (như Quỹ Liên bang Tín dụng Desjardins, Québec, Canada), nếu có sự hợp tác với các tổ chức tín dụng tại Việt Nam thì có thể họ sẽ chọn một đối tác hợp lý, tức là một tổ chức tín dụng nào có đủ năng lực thực sự tại Việt Nam chứ không thể hợp tác với một lúc nhiều đơn vị tín dụng như hiện nay.

- Ngoài ra chúng ta cũng biết các HTX Tín dụng ở nước ngoài cũng có nơi có lúc bị đổ vỡ, chúng ta cần rút ra những kinh nghiệm quý báu của hoạt động tín dụng ở nước ngoài để tránh vấp phải sai lầm mà họ đã đi qua.

NGOC HUONG
(lược ghi)

CẦN GIẢI QUYẾT MỘT SỐ ĐIỂM BẤT HỢP LÝ TRONG HOẠT ĐỘNG TÍN DỤNG

Hôm nay tôi xin đại diện các HTX Tín dụng được cấp lại giấy phép có một số ý kiến trao đổi cùng hội nghị...

... Bài phát biểu của Ông Trần Hoàng Ngân (G.V khoa Kế toán-Tài chính-Ngân hàng, Trường Đại học Kinh tế) là một công trình biên soạn công phu và đầy tâm huyết. Trong phần biện pháp ông đã nói lên quan điểm của nhà trường là phải cố gắng phục hồi, củng cố hoạt động của các HTX Tín dụng.

Sự tồn tại của các HTX này sẽ là công cụ đặc lực để phát triển kinh tế sau này. Trường Đại học Kinh tế nên nghiên cứu khẩn cấp để trình với Thành ủy và Ủy ban

Bài phát biểu của Ông TRẦN VĂN SANH
Chủ nhiệm HTX TD AN ĐÔNG

về mô hình tổ chức và cơ cấu Tín dụng tiền tệ trong Thành phố, trong đó có dự trù các hình thức để ổn định và lành mạnh hoá theo hướng chung của tập quán quốc tế. Trước mắt phải có các biện pháp cấp bách như việc Nhà nước can thiệp, mua lại nợ, nhất là các nguồn nợ từ những đơn vị quốc doanh. Điều này sẽ tạo lại niềm tin trong nhân dân, tạo được khí thế đầu tư trong nước. Nếu không khẩn cấp thực hiện vấn đề này thì tình hình sẽ

thật bi đát. Hoạt động Tín dụng tiền tệ là mạch máu của nền kinh tế. Chúng ta phải trả một giá đắt cho thời kỳ kiểm hãm lạm phát phi mã. Chúng ta sợ bội chi ngân sách nhưng chúng ta không tránh khỏi.

Không nên vì hiện trạng bi đát của các hoạt động tín dụng mà ta từ bỏ các công cụ sẵn có của nền kinh tế. Khi ra mặt trận, tất nhiên

PHÁT TRIỂN KINH TẾ

BIỆN PHÁP HỖ TRỢ CẦN THIẾT ĐỐI VỚI HTX TÍN DỤNG

Hợp tác xã Tín dụng Lữ Gia xin phát biểu thảo luận một số vấn đề như sau:

1. Hợp tác xã Tín dụng tất yếu phải tồn tại trong thời kỳ xã hội còn 5 thành phần kinh tế. Nó giải quyết được mọi nhu cầu bức thiết của hạ tầng cơ sở xã hội, về sinh hoạt, kinh doanh sản xuất của đại bộ phận trong xã hội. Hiện nay HTX Tín dụng hoạt động có tính cách độc lập, không có hậu thuẫn, dễ dẫn đến phá sản khi có biến cố xã hội liên quan đến tiền tệ.

2. Do đó xin đề xuất:

a. Có sự hỗ trợ tích cực của Ngân hàng. Thí dụ, cho vay tái chiết khấu để giải quyết khủng hoảng từng thời kỳ.

b. Chính quyền phải hỗ trợ đặc lực trong việc thu hồi nợ quá hạn theo chỉ thị 313, hoặc Thông tư liên bộ số 10, buộc đơn vị chủ quản đúng ra nhận và vay nợ, vì các xí nghiệp quốc doanh hầu như mất khả năng trả nợ.

Do đó tính cách vay đảo nợ của các đơn vị quốc doanh phải đúng ra vay để được xét cho vay sẽ không thể thực hiện được. Hầu hết đã chuyển thể hoặc thanh lý.

Hơn nữa, các đơn vị chủ quản phân cấp giữa đơn vị quốc doanh và những đơn vị thành lập theo chỉ thị 54 của UBND Thành phố, điều này đưa đến những con nợ khó thanh toán cho Tín dụng được (mặc dù toàn bộ là quốc doanh).

Phương cách đảo nợ của Thành phố nhìn vào rất thoáng và mở rộng. Nhưng xét cho cùng cũng là cái gút khó mở, do đó để giải quyết được việc đảo nợ thì Thành phố phải buộc các đơn vị chủ quản đúng ra vay nợ trả cho Tín dụng mới giải quyết được và phải khống chế thời gian đảo nợ trong vòng 1-2 tháng mới có thể giúp đỡ các đơn vị còn hoạt động được.

3. Cần có chính sách mở rộng mối quan hệ giữa Tín dụng với các tổ chức kinh tế nước ngoài. Có 2 điều lợi:

a. Nước ta đang cần vốn sản xuất kinh doanh nhưng lãi suất tín dụng quá cao so với lãi nhuận của công việc.

b. Nguồn vốn nước ngoài dồi dào, lãi suất thấp, mối quan hệ giữa Tín dụng và các cơ sở kinh tế trên quan hệ thỏa thuận được pháp luật bảo trợ; thu hút được ngoại tệ. Nói chung, Tín dụng là loại hình kinh doanh hấp dẫn và thuận lợi đối với các đơn vị nước ngoài.

Do đó, chính quyền Thành phố cần hỗ trợ, giới thiệu và khuyến khích các cơ sở kinh tế nước ngoài đầu tư vào Tín dụng.

NGUYỄN VĂN HÙNG
(HTX Tín dụng Lữ Gia)

sẽ có những người bị thương. Nếu chúng ta không đưa những chiến sĩ mình đây thương tích nhưng đầy dạn kinh nghiệm vào bệnh viện để điều trị, chăm sóc phục hồi sức khoẻ thì lấy đâu ra những người nòng cốt cho các trận đánh tiếp sau?

Theo tôi, ông Ngân có thể bổ sung, hoàn chỉnh bài tham luận ở các nội dung sau:

. Vai trò quản lý của Nhà nước về các hoạt động HTX Tín dụng còn lỏng lẻo và không rõ ràng. Cho đến bây giờ, không ai biết và cũng không ai nhận là người quản lý HTX Tín dụng- Ủy ban nhân dân Quận? hay Ngân hàng? Người ta xem hoạt động này như dạng Tín dụng ngoài quốc doanh. Điều này giống như việc hai xe đụng nhau ở ngoài đường phố, hai lái xe tự đối thoại cụ cái với nhau, còn cảnh sát giao thông thì đứng một bên.

. Thật ra, vai trò quản lý của ngân hàng đã xuất hiện trong quyết

định 07 về việc qui định tạm thời các biện pháp an toàn cho HTX Tín dụng như ký quỹ 10% và các biện pháp nghiệp vụ về cơ cấu tổ chức, dù cho các biện pháp đó còn sơ sài. Tiếp theo quyết định 07 là thông tư 22 của Ngân hàng Nhà nước Khu vực I để ủy nhiệm cho Ngân hàng phát triển nông nghiệp là một ngân hàng thương mại, quốc doanh, mới ra đời, thiếu vốn để quản lý các HTX Tín dụng. Cách tính toán sai lầm này không giúp đỡ gì cho các HTX cũng như không bảo vệ an toàn cho hoạt động tín dụng mà còn làm cho các HTX Tín dụng bị lỗ vì được trả lãi suất thấp trên số tiền ký quỹ. Phần chênh lệch này thực chất là một dạng thuế gián thu cho ngành ngân hàng và số thuế này tăng gia rõ rệt khi chuyển qua Ngân hàng Nhà nước Khu vực I quản lý theo tinh thần quyết định 154. Khi ấy tiền ký quỹ không được trả lãi nhưng chúng tôi vẫn phải tính lãi cho khách

hàng.

Vào tháng 06/1989, thuế doanh nghiệp được áp dụng trên các HTX Tín dụng, mức thuế 5% trên tổng số thu nghiệp vụ và 30% trên số lãi ròng là bất hợp lý.

Như báo Phụ nữ số gần đây phân tích, nếu khung lãi suất giữa tiền gửi và tiền vay không chênh lệch quá 1% như quyết định 154 đã qui định thì các HTX Tín dụng đương nhiên bị lỗ. Nếu không muốn bị lỗ và có tiền giải quyết cho cổ đông, có tích lũy dự phòng thì các HTX Tín dụng buộc phải tăng lãi suất cho vay trả hình. Tại sao chúng ta cứ để mãi các qui định chòng chéo bất hợp lý để phải gây ra các vi phạm pháp luật mà bản thân người vi phạm cũng không muốn?

Tình hình hiện nay chưa phải là bi đát. Số nợ tồn đọng trong dân không lớn (khoảng 100 tỉ), nếu Nhà nước trực tiếp can thiệp vào thì sẽ giải quyết được những khó khăn của nền kinh tế hiện nay.